सर्वं त्वमेव सगुणो विगुणश्च भूमन्
नान्यत् त्वदस्त्यपि मनोवचसा निरुक्तं ॥ ४८ ॥

नैते गुणा न गुणिनो महदादयो ये सर्वे मनःप्रभृतयः सहदेवमर्त्याः ।
आद्यन्तवन्त उरुगाय विदन्ति हि त्वाम्
एवं विमृश्य सुधियो विरमन्ति शब्दात् ॥ ४९ ॥

तत् ते ऽर्हत्तम नमःस्तुतिकर्मपूजाः कर्म स्मृतिश्चरणयोः श्रवणं कथायां ।
संसेवया त्वयि विनेतिषडङ्गया किं भक्तिं जनः परमहंसगतौ लभेत ॥ ५० ॥

नारद उवाच ॥ एतावद्वर्णितगुणो भक्त्या भक्तेन निर्गुणः ।
प्रह्लादं प्रणतं प्रीतो यतमन्युरभाषत ॥ ५१ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ प्रह्लाद भद्र भद्रं ते प्रीतो ऽहं ते ऽसुरोत्तम ।
वरं वृणीष्वाभिमतं कामपूरो ऽस्म्यहं नृणां ॥ ५२ ॥

मामप्रीणत आयुष्मन् दर्शनं दुर्लभं हि मे ।
दृष्ट्वा मां न पुनर्जन्तुरात्मानं तप्तुमर्हति ॥ ५३ ॥

प्रीणन्ति ह्यथ मां धीराः सर्वभावेन साधवः ।
श्रेयस्कामा महाभाग सर्वासामाशिषां पतिं ॥ ५४ ॥

नारद उवाच ॥ एवं प्रलोभ्यमानो ऽपि वरैर्लोकप्रलोभनैः ।
एकान्तित्वाद्भगवति नेच्छत् तानसुरोत्तमः ॥ ५५ ॥

इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां वैयासिक्यां
सप्तमस्कन्धे प्रह्लादानुचरिते भगवत्स्तवो नाम
नवमो ऽध्यायः ॥